

at røre paa sig, hverken med Hensyn til Udvidelse eller med Hensyn til Bygningen af de paatænkte Huse. Jeg tillader mig altsaa her at rette det Spørgsmaal til den højtærede Minister, om han ikke vil være saa venlig at give os Oplysning om, hvorvidt Kommissionen har løst sin Opgave. Jeg haaber, det er lykkedes den. Jeg synes, det vilde være en Skandale, hvis vort Militærvæsen lagde sig i Vejen, saa at Industrien ikke kunde komme til at udvikle sig saa godt, som den burde.

L. Pedersen: Jeg skal først tillade mig at gøre et Par Bemærkninger om nogle lokale Forhold i den Valgkreds, jeg har den Ære at repræsentere. Jeg vil spørge den højtærede Trafikminister, om der ikke kunde være Mulighed for at faa oprettet en Holdeplads eller et Billetsalgsted, eller hvad det nu kan blive, paa Strækningen mellem Frederikssund og Ølstykke. Der er nemlig der dobbelt saa langt mellem Stationerne som paa nogen anden Strækning af Frederikssund-Banen. Jeg tillod mig at rette en Henstilling om det samme Forhold i Fjor ved Finanslovbehandlingen, og den daværende Trafikminister syntes at tage ret vel mod Henstillingen, men endnu er der ikke sket noget, hvorfor jeg vil gentage den i Aar. Jeg kan love den højtærede Minister, at Egnen vil være ham meget taknemmelig, hvis det virkelig kunde blive til noget med denne Holdeplads.

Endvidere skal jeg følge en lille Anmodning, om jeg maa kalde det saa, som jeg forleden fik fra det ærede Medlem for Gudme-Kredsen (Emil Petersen), om at rette en Henvendelse til den højtærede Kirkeminister angaaende Besættelsen af Overlærerpladsen ved Frederikssunds Skolevæsen. Jeg har ikke fra de lokale Mynigheder faaet nogen Opfordring til at omtale denne Sag her, men jeg vil indrømme, at det undrede mig noget, da jeg saa, hvilken Udmærkelse der havde fundet Sted, idet jeg ganske sikkert ikke havde ventet, at den Mand, der fra begge Sider var indstillet til Pladsen, var blevet forbigaaet. Da jeg, som sagt, ikke har nogen særlig Opfordring til at tage mig af denne Sag, vil jeg helst afvente den højtærede Ministers Udtalelser, idet jeg gaar ud fra, at han vil omtale den efter den Opfordring, han fik dertil forleden Dag.

Jeg skal dernæst tillade mig at gøre nogle Bemærkninger om et Par andre Spørgsmaal, der ikke vedrører min Valgkreds, i Fortsættelse af, hvad det ærede

Medlem for Frederiksværk-Kredsen (Niels Petersen) udtalte om disse Forhold. Det ene drejer sig om Lynæs Havn. Fiskerne derude vil søge Tilskud af Staten til at faa deres Havn udbedret, og jeg vil meget varmt anbefale, at man imødekommer et saadant Andragende. Jeg kender saa udmærket Forholdene ved Lynæs, da jeg i adskillige Aar har været delegeret til paa Aamtsraadets Vegne at tage mig af Havnevæsenet. Havnen ved Lynæs er jo ligesom de fleste Fiskerihavne i Landet blevet til paa den Maade, at man af Staten til Anlæg af Havnen har faaet et rentefrit Laan, der skulde afdrages i Løbet af 20 Aar. De allerfleste Havne har ganske rolig ladet være at betale Afdrag, og da Finansminister Vilhelm Lassen i sin Tid nedsatte en Kommission for at faa afviklet disse Forhold, slap de allerfleste Havne med en meget ubetydelig Udbetaling een Gang for alle paa de Laan, de da havde faaet af Staten. Anderledes med Lynæs; der havde Fiskerne virkelig betalt hele det Beløb, de skyldte, saa de havde ikke paa den Tid noget at takke Staten for. Forskellige Forhold har nu gjort, at man ikke har været i Stand til paa tilfredsstillende Maade at vedligeholde Havnen. Det er derfor, man henvender sig til Staten om en Hjælp, og jeg tror, at man her for en Gangs Skyld fra en Fiskerihavn kommer med et Andragende, som maa synes rimeligt i Forhold til, hvad Havnen selv tidligere har præsteret.

Et andet Spørgsmaal, som ligeledes blev berørt af det ærede Medlem fra Frederiksværk (Niels Petersen), er Spørgsmaalet om Vandstanden i Arresø. Som det maaske ikke er ubekendt for en Del af dette Tings Medlemmer og for enkelte af Ministeriets Medlemmer, har der i mange Aar været klaget over den meget høje Vandstand i Søen, og nægtes kan det ikke, at saaledes som Forholdene er, er det Tusinder af Tønder Land baade Eng og Ager, som lider derunder. Ulykken er jo den, at Staten i sin Tid solgte Vandkraften fra Søen. Staten ejer Søen, der sorterer under Finansministeriet. Fiskeriet forpagtes ud, og Staten har desuden en betydelig aarlig Indtægt ved Salg af Rør og Græs paa Søens Bredder. Men Vandkraften er, som sagt, solgt til et privat Selskab; det er nu over et halvt Hundrede Aar siden, og der er jo, som man siger, løbet meget Vand i Stranden i den Tid. Men desværre er der ikke løbet Vand nok fra Arresø ud i Stranden, skønt der